

ESTHER EN PAUL BRUSSAARD NU IN MIDDEN-OOSTEN MET DE LANDROVER

Maarssen - De karavaan landrovers van de Round Table Tour heeft het drukke India achtergelaten en is nu aangekomen in het Midden-Oosten. De stoet terreinwagens met het Maarssense echtpaar Paul en Esther Brussaard vordert gestaun. Na de overtocht met de boot is nu het woestijnlandschap van Oman en Jemen aan de beurt. Via de e-mail aan de VAR blijft Maarssen op de hoogte van de belevenissen van de tocht voor het goede doel, die maanden geleden in China begon en in november in Maarssen moet eindigen na het stichten van veel scholen en het doneren van geld aan andere projecten. 'Allereerst iedereen heel erg bedankt voor de leuke e-mail. Eindelijk hebben we weer een internetcafé gevonden in Sanaa, de hoofdstad van Jemen. In Oman waren alle contacten met internet en hotmail geblokkeerd door de staat. Een fikse censuur dus', aldus Esther Brussaard. 'Oman heeft ons enorm verrast. We dachten dat het alleen maar langeafstandsrijden zou worden, maar we hebben genoten van de gigantische off road bergwegen waar we met volle bepakking als zeer ervaren rijders onze materieel (bijna) heelhuids konden houden. Bijna, want menig auto heeft banden moeten verwisselen. Vele duizenden kilometers hebben wij door de intense hitte gereden. In de auto halen we gemakkelijk temperaturen van 50 graden.' Onderweg is er naast de ontberingen ook aandacht voor de schitterende natuur. 'We hebben de eerste schildpadden gespot. En wat zijn die enorm groot, 200 kilo schoon aan de haak! Ze kwamen uit de zee gekropen om een groot gat te graven. Daar gaan dan 100 eieren in, zo hebben we gezien en we hebben jongen schilpadjes naar de zee gebracht.' Onderweg was er tegenslag door een zware voedselvergiftiging met 40 graden koorts van Paul Brussaard. De dagen bleven lang. De wachturen bij de grens met Jemen waren ontelbaar. De douane had nog nooit Westerse auto's aangetroffen. 'Ze wisten van toeten nog blazen. Wij moesten ze het allemaal uit-

leggen hoe het zat met de visa en autopapieren. Ik lag ondertussen nog voor pampus in de auto en heb twee volle dagen geslapen. En Esther heeft het allemaal perfect voor elkaar gekregen. Ze heeft alle stukken alleen gereden en zelfs de daktent alleen ingeklapt', aldus de weer fitte Paul Brussaard. 'We zijn door de woestijn getrokken hebben over zandduinen gereden en twee levende geiten meegenomen om in de avond te bereiden voor het avondmaal. Jemen is een piratenland. Iedereen loopt hier met pistolen en messen. Er wordt hier niet gediscussieerd maar gewoon gemept. Vele toeristen zijn hier al ontvoerd. Ontvoering hoort er gewoon bij. Tijdens het rijden op de grote weg worden wij begeleid door een achttal soldaten met een punt 50 mitrailleur. De inspanningen, met al 21.000 kilometer onder de wielen, eisen hun tol van mens en machine. 'Vele tienduizenden kilometers liggen voor ons de komende twee weken. Het eten is hier werkelijk waardeloos. Maar de schoonheid van de stad Sanaa overtreft alles. Je loopt hier in de wereld van Anton Pieck', vertelt Esther Brussaard. 'Al twee dagen onderhandelen we druk met de ambassade van Saoedi-Arabië om een visum te krijgen. Uren praten en praten. Nu hebben we onze visumpapieren ingevuld en pasfoto's ingeleverd. We hopen dat we het via de weg mogen doen. Anders moeten de landrovers de boot op en moeten wij vliegen. We rijden liever en hebben dan alles bij de hand. Wederom hebben we gezien dat het geld van de Dutch Round Table Tour for Children 2004 op de goede plaats terecht is gekomen. Daar doen we het voor. En dat geeft ons ook de energie om door te gaan. Ja, de thuiskomst komt al wat vaker in ons op. Maar we genieten nog elke dag. Ook al lijkt het zo gewoon te worden, wonen en leven in een vreemde omgeving. Ook dit leven heeft zijn routine. Ook deze dagen gaan snel voorbij. Ook hier moet je, net als thuis, genieten van de leuke momenten. En wij genieten. Met volle teugen.'

